

ÚSTAVNÝ EXPERT JUDR. JÁN DRGONEC K ZMLUVÁM, KTORÉ CHCE UZAVRIEŤ VLÁDA SR S USA : INDIÁNSKA ZMLUVA V MODERNOM HÁVE

- CZ24 News | 5. ledna 2022

SLOVENSKO: K zmluvám, ktoré chce uzavrieť vláda SR s USA, ponúka doc. JUDr. Ján Drgonec, DrSc., svoj výklad. I keď sa história nikdy neopakuje, až zarážajúco sa rýmuje. Ak bude táto zmluva podpísaná, existuje dôvod na obavy, že bude, žiaľ, v neprospech Slovenskej republiky.

Indiánske zmluvy včera a dnes

Výrazným sprievodným javom 19. storočia v USA sú indiánske zmluvy. Zmluvy, ktoré vláda USA uzavierala s indiánskymi kmeňmi, aby ich zvierala z vojnových chodníkov, zaparkovala v rezerváciách. Zmluvy uzavreté na „večné časy“ mali Indiánom zabezpečiť nedotknuteľnosť územia na západ od Mississippi. A mimo štátu Missouri, Louisiana a Arkansaského teritória. Kongres USA o tom schválil aj zákon o riadení obchodu a styku s indiánskymi kmeňmi a o zachovaní mieru na hraniciach. Roku 1834. Na zákon nadviazali zmluvy. Napríklad roku 1851 to bola zmluva, ktorú vo Fort Laramie uzavreli Spojené štáty americké s Čejenmi, Arrapahmi, Siouxami, Vranými Indiánmi a ďalšími kmeňmi. Lenže život je zmena. V Black Hills našli zlato. Už predtým ho našli v Kalifornii. Ako sa biela civilizácia rozmáhala, bomba vybuchla aj v Texase. Tam sa našla ropa. Zmluvy o vzájomných a dobrých susedských vzťahoch s Indiánmi odnášal víchor času, splachovali ich prívally vôd. USA uzavierali ďalšie a ďalšie večné zmluvy s Indiánmi. Rovnako stabilné a nemenné, ako boli tie, ktoré USA uzavreli v nedávnej minulosti. Ťažko prehliadnuť aj to, že bol výrazný rozdiel medzi príslubmi americkej vlády o tom, čo bude v zmluve, a čo sa do zmluvy ozaj dostalo. Vždy v neprospech Indiánov. Typickým znakom indiánskych zmlúv je ich vzácna nevyrovnanosť. Skutočné práva zaručovali indiánske zmluvy iba Spojeným štátom americkým. Indiáni sa zmluvami stávali bezprávnymi. Aj to málo, čo im zmluvy priznávali, sa v praxi obrátilo na prach. Indiánske zmluvy sa dali poznať na prvý pohľad. Uzatvárala ich klauzula *As long as the grass shall grow*. „Dokiaľ porastie tráva.“ Taká bola platnosť zmluvy. Taký nekonečný mal byť čas, po ktorý zmluvné strany mal mať to, k čomu zmluva zaväzovala protistranu.

Trt makový.

To nie je zmluvná formulácia, ale slovenské zhrnutie prínosu indiánskej zmluvy pre jednu zmluvnú stranu.

Dohoda slovenskej vlády s americkou vládou

o obrannej spolupráci

Na dlhodobé tradície zmlúv uzavieraných vládou USA nadväzuje iná vláda. Trochu Matovičova, trochu Hegerova. Najviac PhDr. RNDr. MUDr. Jána Mikasa, PhD., MPH, ale o tom ticho. Vraj slovenská vláda. Rozbieha sa medzirezortné pripomienkové konanie. Najskôr významní úradníci,

potom ministri osobne si povedia, čo sa im páči na návrhu, ktorý leží na stole. Keby bol dôvod veriť v ich neustrannosť a odbornosť, tento príspevok je zbytočný.

Na stole dôležitých mužov i žien leží „Návrh na uzavretie Dohody o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou USA“. Až vláda Slovenskej republiky podpíše k Návrhu uznesenie vlády Slovenskej republiky a to isté schváli aj Bezpečnostná rada Slovenskej republiky, dôjde na záverečnú etapu. Národná rada Slovenskej republiky dostane na program plenárneho zasadnutia návrh uznesenia k návrhu na vyslovenie súhlasu Národnej rady Slovenskej republiky s Dohodou o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou USA. Množstvo slov, veľa hlasovaní. O tom, čo sa dá povedať oveľa jednoduchšie. Bude vymaľované.

Dá sa tiež povedať, že orgány Slovenskej republiky podpíšu pozývaci list vyzývajúci USA vojakov, aby sa u nás cítili ako doma. V tomto čase, dnes 4. januára 2022, americké tanky už niekoľko týždňov brádzia vybrané slovenské cesty. Pešiaci z Apalačských vrchov, Coloradskej plošiny aj z okolia Mohavskej púšte pochodujú po slovenských poliach. Odetí do maskáčov púštnych jednotiek. Odvelili ich narýchlo z púšte, alebo sa nazdávali, že ich vysielajú do púšte? Videl ich tam, ba aj vyfotografoval a nafilmoval všelikto z ľudu.

Kto o tom netuší?

Predsa hlavná veliteľka ozbrojených síl. Minister obrany. Ba ani náčelník generálneho štábu. Inak by istotne v záujme obrany štátu každý z nich konal v medziach svojej právomoci. Vyjadril by svoju nespokojnosť s kašľaním na slovenskú štátnosť i nezávislosť. Možno by aj zabubnoval na poplach. Ak by to mecenášovi Sorosovi nevadilo. Aj opozícia mlčí, ako keby s návrhom dohody mala niečo spoločné. Možno v iniciatívnom návrhu SEOP-118-8-2021OdMV je aspoň veta pravdivá: „Rokovanie o dohode medzi vládami Slovenskej republiky a Spojených štátov amerických začali v roku 2018“. Nebol vtedy vo vláde Fico? A neodmieta Matovič všetko, čo je spoločné s Ficom? Že by dôkaz pokrytectva?

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

O ten teraz nejde. Podstatné je, že o pobyte tisícov amerických vojakov na Slovensku nikto z predstaviteľov štátu netuší. Skvelá vyhliadka na čas, až sa nejaká cudzia vláda rozhodne pre dobytie Slovenska! Chromý, hluchý a slepý zavelia: „Budovať a brániť vlasť buď pripravený! Naša vlasť, ten drahý kúsok zeme, bude sa môcť na nás spoľahnúť.“ A ľahnú si nazad na pec. Ostražitosť a výrečnosť v nich prebudí až príchod ďalších volieb do funkcie, ktorú zastávajú.

Slová, ktorých tajomstvom je,

že nemajú obsah

„Návrh na uzavretie Dohody o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spojených štátov amerických (ďalej ako „dohoda“) predkladajú na rokovanie vlády **ako iniciatívny návrh** minister obrany Slovenskej republiky a minister zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky s cieľom prehĺbiť a rozšíriť obrannú spoluprácu medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými.

Spojené štáty americké sú naším strategickým transatlantickým spojencom v Severoatlantickej aliancii, s ktorým zdieľame spoločné hodnoty, a s ktorým nás viaže silné historické spojenectvo a záväzok kolektívnej obrany. Predmetom navrhovanej dohody je posilniť spoluprácu Slovenskej republiky a Spojených štátov amerických v oblasti obrany a v rámci Severoatlantickej aliancie a vytvoriť **právny rámec** pre rozšírené a prehĺbené partnerstvo, rozvoj obranných spôsobilostí, obranného plánovania a vojenského výcviku Obranných síl Slovenskej republiky... **Návrh ustanovuje právne postavenie a podmienky ich prítomnosti na území Slovenskej republiky.**“

Dosť bolo kydov, aj keď ide o citáciu z Predkladacej správy materiálu predloženého na medzirezortné pripomienkovacie konanie SEOP-118-8-2021OdMV.

Návrh ustanovuje právne postavenie a podmienky ich prítomnosti na území Slovenskej republiky, znie sľubná veta z iniciatívneho materiálu SEOP-118-8-2021OdMV. Minister Jarko a minister Ivko nevedia, čo predkladajú do vlády. Iba sa tak hrajú s ďalekosiahlymi následkami. Alebo nehorázne klamú svojich nadriadených. Predsedu vlády Slovenskej republiky, nech ním je, kto ním je a všetkých podpredsedov vlády Slovenskej republiky, nech ich je kolkokolvek.

Súčasný vzťah ozbrojených síl Slovenskej republiky s ozbrojenými silami USA sa zakladajú na Memorande o porozumení z roku 1994. Podmienky pôsobenia ozbrojených síl členských štátov NATO (kam patrí aj Slovensko a USA) upravuje multilaterálna Zmluva medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy. Účelom Dohody o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spojených štátov amerických nie je položiť základy vzájomného vzťahu. Ide o to, postaviť tento vzťah na vyššiu, azda aj oveľa vyššiu úroveň. Dať mu nadštandardný obsah. Pre Ivka a Jarka ideálnu formu pre taký zámer predstavuje indiánska zmluva.

Čo máme v dohode?

„Dohodu o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou USA“. neuzaviera klauzula *As long as grass shall grow*. Nie sme nijakí divosi. Vďaka zmluve bude vláda Slovenskej republiky voči americkým vojakom bezmocná. Zhodné postavenie zabezpečuje zmluvou slovenská vláda aj ostatným orgánom Slovenskej republiky, orgánom samospráv i všetkým jednotlivcom zdržujúcim sa na Slovensku bez amerických dokladov. S výnimkou podnikateľov, ktorí vytvoria spoločné podnikateľské zväzky s príslušníkmi US armády. Najradšej na báze subjektov pôsobiacich v podsvetí a podľa zákonov mafie. Vynikajúce výsledky v tejto spolupráci dosiahlo Japonsko. Aj tam sa americkí vojaci rozptyľujú na zmluvnom základe. Vďaka základni na Okinawe sa prudko zvýšil nákup drog od vojakov na vychádzkach. Spotrebiteľmi už nie sú iba školáci. Veková hranica domorodcov nakupujúcich drogy pre vlastnú spotrebu utešene rastie. Čudne pozvaní vojaci na vychádzkach znásilňujú. Prihodí sa aj, že vraždia. Slovenskí ministri obrany a zahraničia o tom netušia, nuž nič o obrane pred takým správaním okupačných vojsk nedali do návrhu úchvatnej zmluvy.

Zmluva, ktorá je najnovšou pýchou vlády SR, sa uzatvára na desať rokov s možnosťou predĺženia. Znovu a vždy zas. Donekonečna. Ak sa Američanom u nás zapáči. A to by sa mohlo. Nech vyvedú, čo vyvedú, nebudeme ich trestne stíhať, ani brať na občianskoprávnu zodpovednosť. Pre svoje potreby

môžu zberať nehnuteľnosti. Štátne, aj súkromné. S tým majú bohaté skúsenosti z predchádzajúcich pobytov v iných rozvojových krajinách. Napríklad v Džibuti (po našom v Džibutsku) zabrali luxusné hotely na pobreží Adenského zálivu. Od toho okamihu sú tamojšie hotely plné uniformami. Letcov, námorníkov, pešiakov. Z rôznych jednotiek, ale vždy z jednej armády. US armáda za pobyt v exkluzívnych hoteloch neplatí. Aj naša Dohoda o spolupráci v oblasti obrany oslobodzuje americkú stranu od platieb nájomného. Podnikatelia v cestovnom ruchu žijúci v dôsledku protipandemických opatrení raz presadených vládou, inokedy vládou podporovaných, prídu vďaka iniciatívnym ministrom o ďalšie príjmy.

Dohoda sa výslovne nezmieňuje o jadrových zbraňach. Netreba príliš fantázovať, aby bolo zrejmé, že predovšetkým z politických dôvodov. Vytočilo by to Rusov. Pravdepodobne by to vyvolalo demonštrácie aktivistov bojujúcich za mier. Lebo mimo Slovenska tretí sektor takých stále organizuje. A nemajú multidoziera Mikasa, takže nemajú ani zákaz zhromažďovania za účelom uplatnenia politických práv. Jasná úprava vzťahov súvisiacich s jadrovými zbraňami by vnesla zbytočnú a nevhodnú právnu istotu do slovensko-amerických vzťahov. Tú USA nepotrebujú. A tak sa zvolil prístup Nakladanie s jadrovými zbraňami je upravené tým, že nie je výslovne upravené. Catch As Catch Can na predstieranom zmluvnom základe. V Dohode nie je výslovne uvedený zákaz rozmiestňovania jadrových hlavíc ani jadrovými zbraňami osadených rakiet. V Dohode nie je ustanovené ani právo Slovenskej republiky zakazovať rozmiestňovanie niektorých druhov zbraní na vlastnom štátnom území alebo právo udeľovať súhlas s druhmi zbraní a muníciou, ktoré môžu Američania na Slovensko priviesť a uskladniť. To je skrytým základom pre rozmiestnenie jadrových zbraní. Dohoda dovoľuje ich rozmiestnenie tým, že mlčí, a tak umožňuje konať podľa zásady Čo nie je zakázané, je dovolené. Vie to nielen vláda USA, ale aj perspektívne súhlasajúca vláda Slovenskej republiky. Základom tohto zámeru, de facto tichej medzivládnej dohody, je článok 4. To netušia významní jednotlivci vo vláde. Riško, Veronika, Ďedi, Marka. Ba ani Boris v parlamente.

Podľa čl. 4 ods. 1 „Pri plnom rešpektovaní suverenity a zákonov Slovenskej republiky môžu obranné sily USA prepravovať, rozmiestňovať a skladovať obranné zariadenia, (etc.).“ V terminológii „obránných síl USA“ „**obránné zariadenia**“ sú rakety krátkeho a stredného doletu. Tie nemusia nevyhnutne niesť jadrové hlavice, ale sú technologicky spôsobilé nechať sa osadiť jadrovými hlavícami. S jadrovými hlavícami alebo bez jadrových hlavíc, vždy ide o rakety stredného alebo krátkeho doletu, a tým o **OBRANNÉ ZARIADENIA**, aké Dohoda výslovne dovoľuje držať na území Slovenskej republiky.

Vec má odvrátenú stranu. V možnosti prepravovať a skladovať obranné zariadenia s jadrovými hlavícami je zahrnutá nevyhnutnosť vzniku škôd na štátnom, obecnom aj súkromnom majetku. Veľmi sa to v masmédiách nepopularizuje, no rádioaktívne prvky Mendelejevovej tabuľky sú ťažké. Fat Man, ktorý spadol na Nagasaki, nebol oveľa väčší ako hádzanárska lopta, no vážil päť ton. Bojové hlavice s jadrovou náložou v plnej výbave vážia aspoň sto ton, prípadne viac.

Preprava, ktorá patrí k zmluvnému záväzku, aký Slovensko prijíma, spočíva v zbalení rakety krátkeho či stredného doletu, jej prevezení na železničnú stanicu a naložení na nákladný vlak. Zo základne na železničnú stanicu sa raketa prepravuje na špeciálnych ťahačoch spôsobilých utiahnuť sto a viac tonový kolos. To je záťaž jedna radosť pre cestné komunikácie medzi základňou a železničnou stanicou. Rakety s hmotnosťou sto ton musia nevyhnutne zničiť povrch cestných komunikácií, ba aj ich podklad, privedúť pád mostov, z ktorých mnohé sú na Slovensku vo všeobecne známom katastrofálnom stave, takže je vysoko pravdepodobné, že sa pri preprave 100-tonových rakiet zrúti.

Bez náhrady za spôsobené škody sa náš štátny rozpočet zmení na platobné miesto za nevyhnutné opravy po výjazdoch americkej bojovej techniky. Štátu nezvýši iné, ako žobrať v medzinárodných bankách o pôžičky. Čo im prisľúbi? Aké záväzky prijme? Ako alternatívu k neposkytnutým pôžičkám

môže plánovať bankrot. Štátny. Nie osobný. Ani členov vlády. A čo mladé zutekalo, a čo staré nevládalo. Tak znie básnikova prognóza, ktorú doceníme až neskôr, vďaka „Dohode o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou USA“.

Retardácia národného hospodárstva je nevyhnutným dôsledkom prednostných výdavkov na obnovu cestnej siete. A tej sa Slovenská republika nevyhne. Množstvo obcí a mestečiek bude po ceste dosiahnuteľné iba s výraznými, desiatky kilometrov zahŕňajúcimi obchádzkami, ktoré pripravia obyvateľov o voľný čas, zvýšia im náklady za benzín či naftu do áut, sťažia im každodenné výjazdy do práce a z práce, zhoršia či výrazne zhoršia zásobovanie takých obcí potravinami. Istotne sa dá pokračovať vo výpočte ťažkostí, ktoré obchádzky pre zrútené mosty prinesú, no načo?

JE EXISTENČNOU NEVYHNUTNOSŤOU PRE ZACHOVANIE EKONOMICKÉHO ŽIVOTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY ZAVIAZAŤ USA K NÁHRADÁM ŠKOD SPOSOBENÝCH NA MAJETKU SLOVENSÝCH SUBJEKTOV PRÁVA.

Predložením návrhu medzivládnej zmluvy, aký vláde SR predkladá, Jaroslav Naď splnil podmienky pre odvolanie z postu ministra obrany. Ivan Korčok, samozrejme, tiež. Aj keď nie z obrany, ale zo zahraničných vecí. No ako sa na Slovensku zaužívalo, chýba politická vôľa. Možno aj politická odvaha. Návrhy medzinárodných zmlúv pripravuje silnejší. Napríklad Pfizer pripravil návrh zmluvy s Európskou úniou o podmienkach dodávok vakcín proti COVID-19. Silnejšiemu v tomto prípade by sa nemuselo páčiť, že jeho spolupracovníkov iba kvôli takej malichernosti, akou je návrh obsahom strašnej dohody odvolávajú z funkcií. A mohol by to dať najavo veľmi dôrazne a neprijemne. Nebudeme riskovať, keď sa nám odvolávanie členov vlády nehodí. Mohlo by narušiť koalíčné počty.

Na referendum zabudnite

„Ste za rozmiestnenie jadrových zbraní na území Slovenskej republiky? Ste za rozmiestnenie vojenských základní na území Slovenskej republiky?“ tak znela druhá otázka do referenda, ktoré bolo vyhlásené na 23. a 24. máj 1997. K referendovej otázke prichádzajúcej „zdola“ ho podvrhla Mečiarova vláda. A Mečiar sa vyznal. Jeho kádre ho informovali, že hlasovanie v referende sa neskončí úspechom, ak voliči dostanú na vyjadrenie otázky ohľadne rozmiestnenia jadrových zbraní a cudzích vojenských posádok na Slovensku. Potom dostal iné informácie ohľadne odpovede na otázku o zmene ústavy v referende. Tie boli pre premiéra také neprijemné, že referendum o všetkých nastolených otázkach radšej nechal zmariť. Napriek tomu zostala možno istota, možno pravdepodobnosť, že slovenskí voliči nebudú za rozmiestnenie jadrových zbraní a vojenských základní cudzích štátov na svojom území.

Igor Matovič do parlamentných volieb, čo ho katapultovali za premiéra, vstupoval rečičkami o posilnení referendovej demokracie. O prenechaní otázok zásadného významu na rozhodnutie v referende. Odkedy sa zmocnil moci, zmenil názor na to, kto má rozhodovať o verejných veciach. Alebo ho národný antidezolát a minister obrany zabudol vyrozumieť o príprave dohody o spolupráci v oblasti obrany vo svojom rezorte?

Vláda k nám prináša sajrajt sveta. Ustanovenia Dohody sú natolko „operatívne,“ že pri interpretácii jej textu možno tvrdiť aj to, že Dohoda povoľuje rozmiestňovanie, skladovanie a prepravu nielen jadrových, ale aj biologických a chemických zbraní. Tie pri náhodných únikoch a haváriách ohrozujú obyvateľstvo SR na územiach s akčným rádiom, aký asi nepoznajú ani špecializované jednotky Obranných síl SR. Ak do ovzdušia unikne niektorý z preslávených bojových prostriedkov odskúšaných napríklad vo Vietname, čo bude nasledovať? Optimista sa môže pýtať: „Pomrieme všetci, alebo niektorí zostanú degenerovaní na generácie dopredu? Pesimista je na tom lepšie. Za volebnými rozhodnutiami voličov je najskôr genetická záťaž. Niet ujmy, ktorú v takom prípade môžeme utpieť.“

Buď ako buď, rozmiestnenie jadrových zbraní s možnosťou rozmiestnenia chemických a biologických zbraní na prídavok je natolko závažnou otázkou, že v demokratickom štáte by si nijaká vláda nemala oktrojovať právomoc nechať pochodovať cudziu armádu „pozabučky,“ križom cez vlastné štátne územie bez záujmu o postoj obyvateľstva k takému kroku. Nejde o otrokov, aj keď ide o tých hlupákov, ktorí svojimi hlasmi vhozenými do volebných urien dostali k moci Igora a ním vybraný kolektív výnimočných jednotlivcov.

Budúcnosť sa už zas stráca v perspektíve. Len pravoverný volič OĽaNO, SaS, Sme rodina a Za ľudí zostane neoblomný. „To by neurobili!“

Zelená laikom

Indiánske zmluvy?

Veď hej. U nás taká obyčaj.

Americké vlády majú dlhodobé skúsenosti so získavaním výhod cez zmluvy. Slovenské vlády majú dlhodobé skúsenosti s uzavieraním samovražedných zmlúv. Logicky a nevyhnutne sa vláda USA obrátila na slovenskú vládu, aby využila desaťročia slovenských skúseností a masochistických potrieb.

Akých?

Iba príklad.

Po obnovení slobody a demokracie sme uprostred 90. rokov vyslali do Vatikánu nového veľvyslanca. MUDr. Antona Neuwirtha. Dosiahol netušené. Návrh Základnej zmluvy so Svätou stolicou. Podľa charakteristických znakov vzorová indiánska zmluva. Na večné časy a nikdy inak. Slovensko nemá ani právo od zmluvy odstúpiť, zmluvu vypovedať alebo akokoľvek inak sa jej zbaviť. Dokonca ani Svätá stolica, ak by mala plné zuby zväzkov so Slovenskou republikou, by nemohla docieľiť jej zánik. Toto treba relativizovať, lebo Konferencia biskupov Slovenska by azda vládala vyvinúť potrebný nátlak na vládu SR, aby si prestala dovoľovať.

Základná zmluva so Svätou stolicou, rovnako ako Dohodu o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou USA, veľmi formálne proklamuje záväznosť slovenského právneho poriadku pre ľudí zo Svätej stolice počas pobytu na Slovensku. V skutočnosti sa slovenským právnym poriadkom nespútava. Slovenská republika ustanoveniami Základnej zmluvy pristúpila na záväzok, ktorého obsah ani rozsah nepozná. Výklad mnohých z ustanovení zmluvy sa výslovne odkazuje na vieroučné a mravoučné zásady magistéria Katolíckej cirkvi. To aj vtedy, ak sa majú použiť na úpravu správania vyžadovaného Slovenskou republikou od veriacich, ktorí nevyznávajú katolícku vieru.

Veľa ďalších podrobností o Základnej zmluve so Svätou stolicou zostáva nevypovedaných. Na tomto mieste niet dôvodu sa o nich zmieňovať. Ide iba o objasnenie, ako málo vyžaduje Slovenská republika od osôb, ktoré vysiela do zahraničia na uzavretie zmlúv zaväzujúcich ju na strašne dlho. Indiánske zmluvy sú najbližšie srdciam najvyšších štátnych predstaviteľov.

Opakovanie - matka múdrosti

Vláda Československej socialistickej republiky sprevádzaná najvýznamnejšími členmi Ústredného výboru Komunistickej strany Československa po zavlčení na nekonečné územie bratského Sovietskeho zväzu tiež uzavrela zmluvu o dočasnom pobyte sovietskych vojsk. Ďalší úspech nášho zmluvného práva.

Zmluvné podmienky aj v tom prípade charakterizujú uzatvorenú zmluvu ako indiánsku zmluvu. Aj keď motyka vystrelila a dočasná zmluva sa stala dočasnou. Krátkodobou určite nie, no večnou tiež nie. To isté sa v tomto okamihu nedá povedať o Dohode o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou USA. Bude mať americká vláda niekedy taký dobrý rozmar, aby svoje vojská stiahla zo Slovenska? Alebo sa dostane do takých finančných ťažkostí, že nebude vládať vyhovieť požiadavkám svojej armády na zaberanie cudzích štátnych území? Lebo o tom, dokiaľ nám Dohoda o spolupráci v oblasti obrany vydrží, istotne nerozhodne taká smiešna inštitúcia, akou je vláda Slovenskej republiky. Dočasne pobytujúce americké vojská vstúpia s Červenou armádou do súťaže ponad priepasť času kto vydrží u nás dlhšie. A narobí viac škôd a väčšie škody. Aspoň tipovaciu súťaž by sme si mohli otvoriť, nech z dohody niečo ozaj máme. Apropó. Minister financií by mohol uvoľniť zo štátneho rozpočtu peniaze na prémiiu pre dôchodcov za to, že sa odchodu amerických vojsk nedožijú. Posilnil by tak svoje volebné preferencie.

Autor: Doc. JUDr. Ján Drgonec, DrSc.

emeritný sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky

Zdroj: infovojna.sk